

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא קמא-החובל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מנא הא מילתא דאמרי אינשי: בתר מרי ניכסי ציבי משך?	רבא לרבה בר מרי:									⚡	◇
דכתיב: (בראשית י"ג) וגם ללוט ההולך את אברם היה צאן ובקר ואהלים.	א"ל: [רבה בר מרי]									!	◇
המוסר דין על חבירו - הוא נענש תחילה, שנאמר: (בראשית ט"ז) ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך, וכתוב: (בראשית כ"ג) ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכותה	רב חנן:									■	◇
והני מילי, דאית ליה דינא בארעא.										■	
אוי לו לצועק יותר מן הנצעק.	רבי יצחק:									■	◇
אחד הצועק ואחד הנצעק במשמע, אלא שממהרין לצועק יותר מן הנצעק.	תניא נמי הכי:									■	
לעולם אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך, שהרי אבימלך קלל את שרה ונתקיים בורעה, שנאמר: (בראשית כ') הנה הוא לך כסות עינים, אמר לה: הואיל וכסית ממני ולא גילית שהוא אישך וגרמת אלי הצער הזה, יהי רצון שיהו לך בני כסויי עינים ונתקיים בורעה, דכתיב: (בראשית כ"ז) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות.	ואמר רבי יצחק:									■	◇
לעולם ידא אדם מן הנרדפין ולא מן הרודפין, שאין לך נרדף בעופות יותר מתורים ובני יונה, והכשירן הכתוב לגבי מזבח.	רבי אבהו:									■	◇
האומר סמא את עיני כו'.										■	<
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?	רב אסי בר חמא לרבא:									⚡	
רישא, לפי שאין אדם מוחל על צערו.	אמר ליה: [רבא]									!	◇
הכני, פצעני, על מנת לפטור - פטור	והתניא:									⚡	◇
אישתיק.										○	
מידי שמיע לך בהא?	אמר: [רבא]									^	
משום פגם משפחה.	א"ל: [רב אסי בר חמא] הכי אמר רב ששת:									!	◇
משום פגם משפחה	איחמר, ר' אושעיא:									◆	◇
משום שאין אדם מוחל על ראשי אברים שלו	רבא:									◆	◇
יש הן שהוא כלאו, ויש לאו שהוא כהן.	רבי יוחנן:									!	
הכני, פצעני, על מנת לפטור? ואמר לו הן? הרי יש הן שהוא כלאו. קרע את כסותי, על מנת לפטור? ואמר לו לאו? הרי לאו שהוא כהן.	תניא נמי הכי:									■	
שבר את כדי, קרע את כסותי - חייב.										■	<
(שמות כ"ב) לשמור - ולא לאבד, לשמור - ולא לקרוע, לשמור - ולא לחלק לעניים	ורמניה:									⚡	◇
לא קשיא: הא דאתי לידיה, הא דלא אתי לידיה.	רב הונא:									!	
לשמור, דאתי לידיה משמע	אמר ליה רבה:									⚡	
הא והא דאתא לידיה, ולא קשיא: הא דאתא לידיה בתורת שמירה, הא דאתא לידיה בתורת קריעה.	אלא אמר רבה:									!	◇
ההוא ארנקא דצדקה דאתי לפומבדיתא, אפקדה רב יוסף גבי ההוא גברא, פשע בה, אתו גנבי גנבוה										○	◇
חייביה רב יוסף.	[רב יוסף]									■	
לשמור - ולא לחלק לעניים	א"ל אביי, והתניא:									⚡	◇
עניי דפומבדיתא מיקץ קיץ להו, ולשמור הוא.	אמר ליה: [רב יוסף]									!	◇
הדרן עלך החובל.											

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ question- שאלה ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
הגזול עצים ועשאן כלים, צמר ועשאן בגדים - משלם כשעת הגזולה.												■
גזל פרה מעוברת וילדה, רחל טעונה וגזזה - משלם דמי פרה העומדת לילד, ודמי רחל העומדת ליגזו.												■
גזל פרה ונתעברה אצלו וילדה, רחל ונטענה אצלו וגזזה - משלם כשעת הגזולה.												■
זה הכלל: כל הגולנים משלמין כשעת הגזולה.												■
עצים ועשאן כלים - אין, שיפן - לא, צמר ועשאן בגדים - אין, ליבנן - לא	אמרי:											■
ורמינה: גזל עצים ושיפן, אבנים וסיתתן, צמר וליבנן, פשתן ונקוה - משלם כשעת הגזולה												♣
תנא דידן קתני שינוי דרבנן דהדורא, וכל שכן שינוי דאורייתא, עצים ועשאן כלים - בעצים משופין, ומאי ניהו? נסרים, דשינוי דהדר לברייתא הוא, דאי בעי משליף להו, צמר ועשאן בגדים - בצמר טווי, דשינוי דהדר לברייתא הוא, דאי בעי סתר ליה, וכל שכן שינוי דאורייתא ותנא ברא, שינוי דאורייתא קתני. ושינוי דרבנן לא קתני.	אביי:											!
תנא דידן נמי שינוי דאורייתא קתני, עצים ועשאן כלים - בוכאני, דהיינו שיפן, צמר ועשאן בגדים - נמטי, דהיינו שינוי דלא הדר.	רב אשי:											!
וליבון מי הוי שינוי?												?
לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו - פטור, לבנו ולא צבעו - חייב	ורמינה:											?
לא קשיא: הא רבי שמעון, הא רבנן	אביי:											!
גזו, טוואו וארגו - אין מצטרף	דתניא:											!
לבנו - רבי שמעון אומר: אין מצטרף	[רבי שמעון]											!
מצטרף.	חכמים:											!
הא והא רבי שמעון, ולא קשיא: הא דנפציה נפוצי, הא דסרקיה סרוקי.	רבא:											!
הא דחוריה חורי, הא דכבריה כברויי.	רבי חייא בר אבין:											!
השתא יש לומר צבע לרבי שמעון לא הוי שינוי, ליבון הוי שינוי?												?
גזו ראשון ראשון וצבעו, ראשון ראשון וטוואו, ראשון ראשון וארגו - אין מצטרף	דתניא: [ת"ק]											!
צבעו - מצטרף	רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון:											!
לא קשיא: הא רבנן אליבא דר"ש, הא ר"ש בן יהודה אליבא דר"ש.	אביי:											!
לעולם לא פליגי רבנן עליה דרבי שמעון בן יהודה, ושאני צבע, הואיל ויכול להעבירו ע"י צפון, וכי קתני התם לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו - פטור, ואוקימנא כדברי הכל - בקלא אילן, דלא עבר.	רבא:											!
ר' שמעון בן יהודה ובית שמאי ור' אליעזר בן יעקב ור"ש בן אלעזר ורבי ישמעאל, כולהו סבירא להו: שינוי במקומו עומד.	אביי:											■
רבי שמעון בן יהודה												^
הא דאמרן.												!
ב"ש מאי היא?												^
נתן לה חטין באתננה ועשאן סולת, זיתים - ועשאן - שמן, ענבים - ועשאן יין, תני חדא: אסור	דתניא:											!
מותר	ותניא אידך:											!